

**ANUARUL
COLEGIULUI NAȚIONAL
„UNIREA”
BRAȘOV
2016-2017**

Elaborat de:

- Profesor Gabriela Hurghiș- director
- Profesor Mihaela Ciobanu-director adjunct
- Profesor Ioan Halmaghi
- Profesor Stoian Elena Florica
- Camelia Dragotă -secretar șef

BRAȘOV, 2017

ISSN-1454-5926

Imnul Colegiului Național „Unirea” Brașov

Cu bucurie de viață plină
Port către mâine ce azi e lumină:
Semne din Carte, mirări de poet
Și visul senin de adolescent.

Refren

„Unirea” ne face unul din toți
Și nu-i anevoie drumul stelei pe bolți,
Ne pune în suflet starea de zbor,
Speranță aceluiași dor.

Foaie de minte, foaie de suflet,
Prinse-ntre rânduri, lacrimă și zâmbet;
Las reveria unei ferești
Și banca ce ne-a făcut colegi.

Refren

„Unirea” ne face unul din toți
Și nu-i anevoie drumul stelei pe bolți,
Ne pune în suflet starea de zbor,
Speranță aceluiași dor.

Vouă speranțe, vouă profesori,
Luând aminte plinele-nțelesuri,
Redăm „Unirea” celor ce vin
Iar vouă izbândă și senin.

Muzică și text: prof. Nelu MORAR

Stimați cititori,

La începutul anului școlar, dar, mai ales, la sfârșit, reflectăm la valorile atribuite acronimului UNIREA: unitate, noblețe, implicare, respect, excelență, armonie. Urmează întrebarea firească: le-am respectat?

UNITATEA s-a făcut simțită la evenimentele mari: Ziua Educației, Ziua Națională, Ziua Colegiului unde elevii antrenați de profesori pasionați au arătat unui public din care au făcut parte și membri ai comunității că știu să-și onoreze dascălii, țara, școala. Întreg colectivul de cadre didactice al Colegiului a contribuit la buna desfășurare a activităților.

NOBLEȚE dovedesc permanent elevii mediatori de conflicte care își ajută colegii să se adapteze la ritmul și cerințele școlii noastre și îi învață că fiecare dintre noi are ceva ce trebuie apreciat. Doamna consilier Ligia BLAJ este profesorul care coordonează acest proces.

Vorbim de **IMPLICARE** mereu, dar de Sărbătorile de Crăciun și de Paști amploarea ei crește. Au adunat daruri, au făcut pachete și i-au vizitat pentru cei mai puțin norocoși decât ei elevi împreună cu profesorii lor: Cornelia ILIESCU, Mona AXENTE, Judith MUT, Gabriela BORȘAN.

În preajma Sărbătorilor de iarnă, Consiliul elevilor ne-a amintit câteva obiceiuri specifice păstrate în satele românești, demonstrând astfel **RESPECT** față de tradițiile populare. Dragoș ENEA a fost elevul care a propus și a pus în practică acest proiect.

Participarea asiduă și constantă la olimpiadele și concursurile dedicate elevilor și rezultatele obținute de uniriști susțin **EXCELENȚA** din Colegiul Național "UNIREA". Amintim câteva dintre performanțele obținute: Premiul III pe țară la dezbateri (profesori îndrumători: Luminița COCOȘ și Răzvan ANTON), premiul III pe țară la limba spaniolă (profesori îndrumători: Magdalena MĂGIRESCU și Lluís ALEMANY), Premiul "Giovani e poesia" pe plan internațional (profesor îndrumător: Cecilia ȘOȘU), premiul I, premiul III și mențiuni la concursul Educația matematică în context european actual (profesori îndrumători: Ciprian DOKA, Mirela SABĂU).

ARMONIA este menținută de bunele relații dintre promoțiile actuale și cele trecute și de momentele de destindere create prin muzică, dans, pictură.

"Când cu gene ostenite..." fac un exercițiu de memorie pentru a survola anul școlar căruia îi este dedicat acest anuar, oboseala dispare, risipită de emoțiile plăcute, de energia pe care o primesc din toate amintirile materializate în articole apărute pe site-ul Colegiului Național "UNIREA" și în imaginile grăitoare fixate de aparatul de fotografiat al colegului nostru Răzvan ANTON sau al elevei Andreea NOAGHEA. Și, la fel de firesc, vine răspunsul afirmativ la întrebarea care deschide această pagină.

Prof. Gabriela HURGHÎȘ
Director al Colegiului Național UNIREA

Echipa managerială a școlii:

- prof. Hurghiș Gabriela Casandra - Director
- prof. Ciobanu Mihaela - Director adjunct

Consiliul de Administrație:

- prof. Cocoradă Sorin
- prof. Croitoru Gabriela
- prof. Alupoaei Ramona
- prof. Horjea Claudiu
- Roșca Gheorghe – reprezentantul Primarului
- Duțu Tudor – reprezentant al Consiliului Local
- Neacșu Alexandru - reprezentant al Consiliului Local
- Ciovică Octavian Eugen - reprezentant al Consiliului Local
- Nedelcu Nicoleta – reprezentant al părinților
- Martin Vasile - reprezentant al părinților
- Prof. Iliuțeanu Adrian –secretar lider de sindicat - observator
- Butnaru Octavian –reprezentant al elevilor
- Dincă Stelian- reprezentant al părinților.

Încadrarea cu personal didactic în anul școlar 2016/2017									
Nr. crt.	Numele și prenumele	Funcția	Studii	Disciplina	Încadrarea	Grad	Vechime		Diriginte
							înv.	unitate	
1.	Hurghiș Gabriela Casandra	Director	Fac. de Filologie	Lb.franceză	Titular	I	30	13	-
2.	Ciobanu Mihaela	Dir. adj	Fac. de Matematică-Informatică	Matematică	Titular	I	24	11	-
3.	Horjea Claudiu Gheorghe	Profesor	Fac. de Litere	Lb. română	Titular	I	23	16	IX B
4.	Antal Maria	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. română	Titular	I	22	-	Detășată dir. Lic. De Artă
5.	Alupoaei Ramona	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. română	Titular	Dr.	17	4	X B
6.	Cocoș Luminița	Profesor	Fac.de Limba și Literatura Română	Lb.română	Titular	I	31	13	X C
7.	Timaru Elena Adelina	Profesor	Fac.de Filologie	Lb.română	Titular	I	15	-	IX E
8.	Aron Dana	Profesor	Fac. de Matematică-Fizică	Științe	Titular	I	19	-	-
9.	Petrea Aurelia Aurora	Profesor	Fac.de Litere	Lb.franceză	Titular	I	11	8	V
10.	Drăgan Claudia Marcela	Profesor	Fac.de Litere	Lb.franceză	Titular	II	13	9	VI
11.	Monescu Alina	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. engleză	Titular	Def.	6	1	CIC
12.	Sava Ruxandra	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. engleză	Titular	II	7	-	-
13.	Ivanovici Silviana Elena	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. germană	Suplinitor	Deb.	-	-	-
14.	Giurgiu Elisabeta	Profesor	Fac. de Geografie -biologie	Geografie-lb.franceză	Titular	I	28	19	-
15.	Șendruc Ana-Maria	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. engleză-lb.franceză	Titular	I	14	3	XII B
16.	Veștea Mura	Profesor	I.E.F.S.	Ed. fizică	Titular	I	31	14	-
17.	Mut Zsofia Judith	Profesor	Fac.de Științe	Lb.engleză	Titular	II	12	10	XI A
18.	Nemeș Eniko Mihaela	Profesor	Fac.de Litere	Lb.spaniolă	Plata cu ora	II	11	6	-
19.	Murgu Mihaela	Profesor	Fac. de Științe	Lb. italiană-Lb.franceză	Titular	II	17	5	XII C
20.	Croitoru Gabriela	Pofesor	Fac.de Filologie	Lb.franceză	Titular	I	35	11	XII E
21.	Ilaș Magdalena	Profesor	Fac. de Filosofie	Filosofie	Titular	I	25	3	XI C
22.	Măgirescu Florina Magdalena	Profesor	Fac.de Limbi și Literaturi Străine	Lb. spaniolă	Titular	I	17	6	X A
23.	Roșca Claudia Maria	Profesor	Fac.de Limbi și Literaturi Străine	Lb. engleză	Titular	I	17	9	VIII
24.	Alemanu Giner Lluís Vicent	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. spaniolă	Suplinitor	Def.	7	1	-
25.	Șoșu Maria Cecilia	Profesor	Fac.de Limbi și Literaturi Străine	Lb. latină	Titular	I	25	9	IX C
26.	Iliuțeanu Adrian	Profesor	Fac. de Istorie-Filosofie	Istorie	Titular	I	40	29	-
27.	Baciu Liviu Mircea	Profesor	Fac. de Istorie	Istorie	Titular	I	22	21	-
28.	Halmaghi Ioan	Profesor	Fac. de Istorie	Istorie	Titular	I	40	14	-

29.	Preda Daniela	Profesor	Fac. de Istorie-Filosofie	Filosofie	Detasat	Dr.	26	-	IX A
30.	Pascinschi Elena	Profesor	Fac. de Matematică	Matematică	Detasat	I	29	2	-
31.	Blaj Ligia Nicoleta	Profesor psiholog	Facultatea de Psihologie	Psihologie	Titular	I	27	1	-
32.	Tripșa Florența Violeta	Profesor	Fac. de Științe	Matematică	Titular	II	17	7	XI D
33.	Neagu Otilia Elena	Profesor	Fac. de Matematică-Fizică	Fizică	Detasat	I	20	-	VII
34.	Cocoradă Sorin Gheorghe	Profesor	Fac.de Matematică- Mecanică	Matematică	Titular	I	42	12	-
35.	Stoian Elena-Florica	Profesor	Fac. Informatică	Informatică	Titular	I	17	2	XI E
36.	Doka Ciprian Florin	Profesor	Fac. de Fizica-Chimie	Chimie	Titular	I	18	2	XI B
37.	Iliescu Cornelia	Profesor	Fac. TCM + Informatică	Informatică	Titular	I	30	9	INSP.
38.	Buzulescu Dana	Profesor	Fac. de Fizică	Fizică	Titular	I	21	5	INSP.
39.	Cioceanu Silvana Elena	Profesor	Fac. de Fizică	Fizică	Titular	I	31	7	INSP.
40.	Cențiu Luminița	Profesor	Fac. de Electronică	Educație tehnologică	Compl. de normă	I	34	1	-
41.	Chirilă Magdalena	Profesor	Fac. de Fizică	Fizică	Pensionar-pco	I	38	22	-
42.	Vaida Ancuța Mihaela	Profesor	Fac. de Filologie	Lb. română	Detasat	I	19	2	XII A
43.	Axente Maria Constanța	Profesor	Fac. de Geografie	Geografie	Titular	I	20	20	XII D
44.	Manea Vasile	Profesor	Fac. de Istorie	Istorie	PCO	I	35	7	-
45.	Butoeru Anca	Profesor	Fac. de Biologie	Biologie	Titular	I	19	7	IX D
46.	Păștin Mugurel Laurențiu	Profesor	Fac. de Ed. Fizică și Sport	Ed. fizică	Titular	I	18	13	-
47.	Dimeny Andrei	Profesor	Fac. Ed. plastică	Ed. plastică	Detasat	Def.	17	4	-
48.	Borșan Gabriela Ana	Profesor	Fac. de Teologie	Religie	Titular	I	19	8	-
49.	Mănoiu Astrid Lelia	Profesor	Academia de Muzică	Ed. muzicală	Titular	I	12	12	-
50.	Dubiț Adriana	Profesor	Facultatea de Matematică informatică	T.I.C	Suplinitor	I	12	3	X D
51.	Sabău Mirela	Profesor	Facultatea de Fizică	Fizică	Detasat	I	19	2	X E
52.	Mănilă Elena	Profesor	Facultatea de Informatică	T.I.C	Compl. de normă	II	16	1	-
53.	Anton Răzvan Nicolae	Profesor	Facultatea de Filologie	Lb. engleză	Suplinitor	Def.	1	1	-

TABEL NOMINAL cuprinzând personalul didactic auxiliar și nedidactic an școlar 2016/2017	
Numele și prenumele	Funcția
Dragotă Camelia	secretar șef
Ardelean Cristina Nicoleta	Secretar
ing.Teritean Mihaela	administrator rețea informatică
Adam Georgiana Simona	administrator financiar gr. I- contabil șef
Kolozsi Simona	Laborant
Măhuleț Iuliana	Bibliotecar
Grițu Ioan	administrator patrimoniu tr. I.
Pavăl Dumitru	muncitor II- fochist
Postolache Gheorghii	muncitor IV
Postolache Constantin	muncitor IV- fochist
Ciofu Nicolae	paznic I
Lacatus Carmen	îngrijitoare I
Coman Irina	îngrijitoare I
Muntean Rădița	îngrijitoare I
Păun Maria Mariana	îngrijitoare I
Ursu Viorica	îngrijitoare I

Absolventele Liceului Teoretic de Fete – 1958 – Seria A

Proiectul bilingv

La fel ca în anii precedenți, clasa de bilingv franceză (a XI-a C) a derulat, pe parcursul anului școlar 2016-2017, proiectul bilingv. Presupunând o muncă de echipă, proiectul a avut o temă generală iar clasa a fost împărțită în mai multe grupe. Echipa de proiect, coordonată de d-na profesor Anca Butoeru, a fost alcătuită din d-nele profesor Croitoru Gabriela (lb. franceză), Giurgiu Elisabeta (geografie), Magdalena Ilaș (sociologie), Adriana Dubiț (TIC) și Iuliana Măhuleț (documentare).

Tema aleasă, ”*Fracturile sociale și spațiale*”, ne-a permis să abordăm mai multe aspecte ale orașului și să avem o imagine largă în care patrimoniul și regulile conservării sale, problemele sociale și dezvoltarea urbană joacă un rol important. Ca orice societate în tranziție, societatea noastră are decalaje sociale și spațiale care ne-au trezit atenția. Este vorba despre diferențele între zonele de lux și cele defavorizate ale orașului, care ținesc părțile: ecologică, estetică și calitatea vieții, în general.

Temele fiecărui grup:

1. Integrarea cartierelor în spațiul urban
2. Un catalog al arhitecturii de la sfârșitul secolului al XIX-lea până în prezent
3. Dificultățile sociale ale locuitorilor
4. Contrastele dintre habitate
5. Politica orașului
6. Tradiție și modernitate în cultură.

Fiecare grupă a avut 5 - 6 membri cărora le-a revenit câte o subtemă individuală.

Elevii din prima grupă au avut în vedere următoarele teme: Cucu Alexandru, s-a ocupat de problema reciclării deșeurilor, Diaconu Mihai, a ales arhitectura, Munteanu Alexandra - cartierul Avantgarden 3 și centrul orașului, din punct de vedere economic, parcurile și grădinile publice s-au aflat în atenția lui Paraschiv Daniel iar Bosoi Alexandru a ales fluiditatea traficului.

A doua grupă a cercetat bisericile (Cristea Raluca), clădiri administrative (Zidaru Ana), spații culturale (Bălan Victoria), spitalele (Cazacu Cătălina), școlile (Stoica Teona) și cartierele (Răducioiu Andra).

A treia grupă, formată din Ciobanu Ana, Noaghea Andreea, Prodan Filip, Sităruș Sergiu și Ciobanu Ioana au avut în atenție orfanii, persoanele cu dizabilități, oamenii fără adăpost și persoanele de vârstă a III-a.

Colegii care au făcut parte din grupa a patra (Bianca Purghel, Adelina Popa, Silvia Stanciu și Csizsar Theona) s-au concentrat pe centrul orașului și cartierele Schei, Noua, Tractorul și Valea Cetății.

Politica orașului a adus în atenția colegelor noastre Ghimbășan Diana, Ionescu Claudia, Neacșu Andreea, Suci Denisa și Mălina Robu cartierele Craiter, Dealul Melcilor, Florilor, Saturn și Timiș-Triaj.

Tradițiile, festivalurile, vechile și noile sărbători, precum și cartierele culturale au fost cercetate de Andreea Bidu, Sara Șerban, Magda Tomescu-Bodoi, Roxana Ursu și Coleceriu Otilia.

Munca noastră în cadrul proiectului s-a concretizat nu numai în lucrări teoretice individuale și de grup, ci și în machete, afișe, pliante și chiar un blogg, produse pe care le-am prezentat atât în fața comisiei de examen cât și altor colegi în cadrul unui eveniment organizat de Alianța Franceză.

Pot spune ca acest proiect ne-a ajutat pe toți să descoperim lucruri noi, să lucrăm în echipă, să ne dezvoltăm și, de asemenea, ne-a ajutat foarte mult și în relațiile cu profesorii care ne-au oferit ajutorul.

Catedra de socio-umane

În formula actuală, anul școlar 2016-2017 este primul an de activitate al catedrei de socio-umane; aflându-ne la un început de drum, ne-am străduit să facem față exigențelor profesionale pe care le presupune activitatea într-un colegiu de prestigiu al învățământului brașovean.

În ultimii ani, din ce în ce mai mulți elevi de la filologie au preferat disciplinele socio-umane pentru a susține proba la alegere din cadrul examenului de bacalaureat. Nici acest an nu a făcut excepție, aproximativ trei sferturi dintre absolvenții de la filologie(90 de elevi) optând pentru disciplinele logică, psihologie, economie sau sociologie. Pentru a ne prezenta cu succes la acest examen, am organizat pe parcursul întregului an școlar ore de pregătire cu elevii claselor a XII-a. ”Vedeta” a fost, și de această dată, logica – preferată de 78 de elevi din care 42 au obținut note de 9 și peste 9; elevele Bularca Diana (XII B), Coșerariu Mara-Carina(XII A), Ișoiu Aniela-Sorana(XII D) și Nedelcu Diana Alexandra (XII D) au obținut nota 10, iar alți nouă elevi au finalizat acest examen cu nota 9,80.

Olimpiada dedicată științelor socio-umane a fost, și de această dată, o provocare; lipsa examenelor de admitere de la facultățile vizate de cei mai mulți dintre absolvenții de uman a dus la scăderea interesului elevilor pentru participarea la un concurs de tipul olimpiadei; chiar și așa, la ediția din acest an a etapei județene, elevul Iancu Mihai (XII A) a obținut premiul al III-lea la economie(rezultat bun având în vedere faptul că elevii de la filologie nu mai studiază matematica), iar eleva Maria Denisa Samoilă (IX B), aflată la prima participare și concurând chiar și cu elevi mai mari, a obținut cea mai mare medie la logică.

În atenția noastră s-au aflat și parteneriatele cu instituții și ONG-uri(IPJ Brașov, Centrul de zi pentru bătrâni „Delta”, librăria „Humanitas”), parteneriate în cadrul cărora am desfășurat activități interesante pentru elevi și cu un puternic impact educativ. Echipa colegiului nostru a participat la concursul de lectură organizat la nivel național de fundația ”Humanitas”, confruntându-se în mod direct cu echipa C.N.I.”Gr.Moisil” și indirect cu echipele tuturor liceelor înscrise în concurs.

Ne-am implicat, într-o măsură mai mare sau mai mică și în alte activități desfășurate la nivelul școlii: promovarea tradițiilor și obiceiurilor de iarnă de către membrii Consiliului elevilor s-a realizat și cu ajutorul colegei noastre Ligia Blaj; toți membrii catedrei au coordonat lucrările elevilor care au participat la sesiunea de lucrări științifice desfășurată cu prilejul ”Zilei Colegiului”. Doamna profesor Ligia Blaj a fost extrem de activă și la nivelul catedrei, unde a prezentat referatele ”*Medierea și rezolvarea conflictelor*” și ”*Strategii de stimulare a motivației pentru învățare*”.

Elevii noștri sunt copii cu un potențial foarte mare, potențial pe care n-am știut să-l valorificăm întotdeauna la capacitate maximă. Experiența dobândită în activitatea din acest colegiu va fi, cu siguranță, un sprijin real în organizarea și desfășurarea activităților viitoare prin care să valorificăm calitățile elevilor noștri.

Responsabil de catedră,
Prof. Magdalena Ilaș

Sunt profesor de științe socio-umane la CNU din 2016

De fapt, tradiția mea aici, ca dascăl, este mai veche.

În urmă cu câțiva ani am mai predat aici, dar din motive obiective am fost nevoită să plec. Am regretat acest fapt, iar când s-a născut posibilitatea revenirii mele, am făcut-o fără nicio ezitare.

Mi-a plăcut în școală „atmosfera”, colectivul de profesori implicați și serioși, o echipă minunată, iar elevii, așa cum orice profesor ar dori să aibă la clasă.

A fi profesor nu este tocmai un lucru ușor, sau comod; nu a fost niciodată! Iar dacă cineva susține asta, îl invităm respectuos să vină să încerce, mai ales în prezentul acestei societăți în schimbare, uneori bulversată sau bulversantă. Dacă această profesie nu îți este „meseria de credință”, cu siguranță nu ai ce să cauți „în ea”. Dacă vrei însă cu adevărat să formezi minți și suflete, dacă ai datele necesare în acest sens, la C. N. Unirea poți cu siguranță să o faci.

La acest „nou început de drum” al meu, îndrept un gând bun liceului: colegilor, mai mari și mai mici cu care voi colabora sper, mult timp de aici încolo.

Prof. Daniela Preda

Cinci ani de parteneriat școlar cu liceul OLV Oostende

În anul școlar 2016-2017 Colegiul nostru a celebrat împlinirea a cinci ani de colaborare cu partenerii belgieni de la "Onze- Lieve- Vrouwecollege", colaborare materializată prin schimburile școlare ce au loc anual între cele două școli partenere. Astfel, primăvara, câte un grup de elevi belgieni vizitează România, iar prin reciprocitate, toamna, un grup de elevi ai colegiului nostru vizitează Belgia.

Schimbul școlar este un prilej de a cunoaște noi locuri, de a înțelege o altă cultură, de a lua contact cu un alt mod de viață, de a te exprima într-o altă limbă decât cea maternă, de a lucra într-o echipă mixtă pentru realizarea și prezentarea unui proiect cu o tematică inedită, deci o adevărată experiență de viață.

La sfârșitul lunii septembrie, doisprezece elevi uniriști, cei mai mulți din clasele de științe sociale, nouă, dar și de la matematică informatică, însoțiți de doamnele profesoare Ana - Maria Șendruc și Maria Axente, au participat la prima parte a schimbului școlar desfășurată în Belgia. Partea a doua a schimbului s-a derulat la începutul lunii mai 2017, când 32 de elevi belgieni împreună cu cei trei profesori ai Liceului OLV Oostende, Bart Broidioi, Willem-Frederick Dorchain și Ellen Witters, au ajuns în Brașov pentru a finaliza proiectele începute în Oostende. Pentru a vă stârni curiozitatea voi prezenta atât săptămâna petrecută în Belgia cât și cea din Brașov , cu ajutorul fotografiilor, iar la sfârșit veți avea ocazia să citiți impresiile unor elevi despre schimbul școlar la care au participat.

Cronologic.... Primirea oficială de către domnul director, prezentarea celor două orașe (Oostende și Brașov) și startul propriu-zis al proiectului școlar (prezentarea tematicii „Terorismul în lume” și stabilirea grupelor mixte de lucru).

Vizitarea orașului Oostende

Turul oraşului Brugge pe apă și pe străzile cu multe vestigii medievale

(Primăria)

Lucru în echipă la biblioteca oraşului

Prezentarea proiectelor

Întâlnirea cu reprezentantul PPE

Timp liber dedicat activităților sportive și... distracției

Partea a doua a proiectului s-a desfășurat în luna mai, în Brașov. Programul a fost foarte dens pentru că, pe lângă lucru la proiectele începute în Belgia care trebuiau finalizate și prezentate pentru a fi evaluate, elevii au vizitat cele mai reprezentative obiective turistice ale orașului, au făcut o drumeție pe Tâmpa și au participat la o întâlnire cu domnul viceprimar al orașului.

Lucru în echipă pentru finalizarea proiectelor

Drumeția pe Tâmpa

Ultima zi a proiectului a coincis cu o dată importantă pentru România și pentru Europa, 9 mai. Această zi a fost marcată prin prezentarea unor materiale despre împlinirea a 140 de ani de la războiul de independență, prin lansarea unei cărți „Scrisoare către Europa” și prin lansarea unor baloane cu diferite mesaje către Europa ale elevilor români și belgieni .

Pentru a marca cei cinci ani de colaborare între cele două licee, fiecare participant la schimbul școlar a primit câte o diplomă, iar partenerilor belgieni le-a fost oferită o plachetă de către doamna director Gabriela Hurghiș.

Prof. Maria Axente
Prof. Ana-Maria Ședruc

Have you ever thought what your life would be like if you lived in a different country?

It almost feels like as if it was just yesterday when I was on my own on a plane not really knowing what to expect, but excited for what the future had in store for me. It has been more than a year since I was a part of this amazing school exchange in Oostende and the impact is still present.

After a two hour-flight, we were able to step on the land of the Dutch which I tell you, is more beautiful than you will ever think. We were surrounded by such a unique and different architecture, the streets were full of all types of people and your first instinct was to avoid miss even one thing. Even though there were some issues with our train that were handled really well, we finally arrive at “Onze- Lieve- Vrouwecollege “. There we played some games and tried to get to know each other and then we went home to the families that we were staying with.

For an entire week, we got an awesome program full of activities, so I could not say that I was bored even once. We visited some cities, Brugge being the best for me, watched some movies, danced, went camping, went to the seaside, saw the most incredible street art, tasted local food and finally of course did some work for school.

This project changed my perspective about life. It made me realize than even though we are from opposite parts of our continent, we are not that different after all. They also got that type of high school drama with who is the most popular and why, the work for school is as important as it is in our country and as any teenager, their main priority is of course to have fun. Another important aspect is that with this exchange I improved some of my skills. I decreased my fear of public speaking because we had to present a historical topic in front of the class and I learned how to work with other people and, although it was hard because for all of us English was a second language and even if we did not agreed all the time, we still managed to bring some creative ways to acquaint our topics and we got a diploma for that.

The last thing I want to mention, but not the least, is friendship. In such a busy week we did not even become conscious of the fact that we found the most incredible people and that some of them will still be in our life even now after all this time. I got one of my best friends from this entire experience and I feel so grateful for that. So my advice for you is if you ever have the chance to be a part of something like this, just go for it. Time flies faster than you know and life does not stop for anybody. Be aware of the things that you have around you, be present, be alive!

Ana - Maria Nazarin, clasa a X-a D

The school exchange

The school exchange with the Belgian high school was amazing and unforgettable in both parts, even the time spent apart, between the journey in Belgium and the experience conducted in Romania was something each one of us fell in love with. But the part of the exchange conducted here in Romania provided a more heartfelt and in depth perspective of this experience.

On the first day, when they arrived, we had waited for them in front of the hotel where they stayed during the project. We never thought of it as something big, but I think this little activity helped us develop relationships during that week.

On Wednesday, we visited a few local attractions from Brasov. In this activity, the Romanian students were able to develop some serious public speaking skills, since we had to get the attention of around 50 people so we would be able to tell them about really narrow streets, or about towers remaining from the old citadelle of Brasov.

Furthermore, the Belgian students have managed to see a small but important part of the city they spent a week in.

We spent half of the third day working on projects about different conflicts that affected and still affect contemporary society. Those projects were started back in Belgium, but we had a more in-depth perspective of them here, in Romania.

After we studied in the school and after lunch, we spent the rest of the day on Tampa, where we had the opportunity to talk and catch up, even communicate with certain students we haven't talked to in Belgium. It may seem a small and less important part of the exchange, but we really got to know each other better, we established relationships among Belgian students and Romanian students, teachers and students.

Friday was actually the fullest day of our journey. We started this day with a visit to our Town Hall, where we were able to talk to our mayor and find answers that unsettled both parts of the project. After that,

we went back to school and finished our projects and managed to find a way to present each one of them in front of the other people. Each group has had a really creative and intriguing way of presenting their project, by songs, or poetry, speeches and monologues, and even small role play. After lunch and a little bit of free time, we returned to school for the big moment. Each group had to present their project, in front of the other students, teachers, parents and students that wanted to participate in the following edition of this exchange. All the groups managed to get the attention of the public and send a message to them, referring to the conflict they made the project on.

After such a stressful but enjoyable day, we spent our evening by going to a concert of a Romanian band, Suie Paparude. It was a fantastic way of somehow ending this project. Even if it was the first time they had heard about this band, the Belgian students really enjoyed the experience; some of them even started singing along. The Belgian teachers joined us too and this evening really provided us some memories that are hard to forget.

Saturday was the start of a really important weekend for the Belgian students, since they volunteered for a local charity. From what they told us, it was a heartwarming experience working with those children and they felt like they were able to bring a small change in their lives. We ended yet another beautiful day going to bowling.

Sunday, as they were so close to leaving, they finished the volunteering project and then we met around evening to take them to the old citadelle, a place with a fantastic view of the city.

On Monday we had a lot of free time and so we managed to hang out with our Belgian friends in local pubs or coffee places. In the evening, we met our teachers and went out to eat for a festive dinner, a clear sign it was time for us to say our goodbyes.

Thursday, the day when they left, besides crying and telling each other how much we are going to miss each other and how are we going to be able to visit each other, we had a presentation about what the 9th of May represented for the history of Romanians, in collaboration with our history teacher.

And so, we finished a touching and unforgettable journey, and even if it was a full and somehow stressful week, we got through it and finished on top.

Patricia Poruțiu, Ilinca Chiscop, Clasa a X-a D

Letter to the EU

In these days of uncertainty I am writing this letter to the European Union, instead of the European continent. I am addressing the 28 countries, soon to be 27 countries, that are willing to build bridges, overcome differences, in order to build a better and brighter future together.

The EU is and will always be a unique peace project. For decades it has been working to sustain this peace. Instead of fighting each other through terrible wars, we are working together now and we have become one of the most prosperous regions in the world. Together with my colleagues, I have the honour to be in this exchange project between a Belgian western European school and a wonderful eastern European school, Unirea, for the fifth time already. And each year this project proves that, even though we live in the opposite corners of the continent, we are much more alike than we could ever have imagined.

In fact, each year our so called differences provide new insights in life. We, as Western Europeans, might believe that Romanians are grumpy and very sober, but experience has shown you to be one of the most proud and warm-hearted people. Only by interacting with each other, do we really get to know and appreciate one another. Our pupils work and laugh together. The only differences we notice are the individual differences and not the differences between a people. After this very intensive week, it will be really hard to part. A few hours from now, when we say our goodbyes, there will be tears and tissues will be needed.

The diversity, so typical of Europe, is an enrichment and not a threat. The official slogan of the EU 'unity in diversity' cannot be some empty motto, it is a moral duty. In the words of Monnet, one of the founding fathers of the EU: 'there is no future for the people of Europe other than in union'.

I hope, dear EU, that you will always have the courage and the power to fight for this cause. Hopefully you can establish these reforms: more attention for the citizens and more involvement by the citizens. I hope your team of 27 countries will keep working to improve the climate, that it will keep working for a more humane asylum policy, for more economic reforms that will benefit every one of us. Hopefully you will be able to resist the wave of populism that is challenging us, in Europe. And I sincerely hope that Great Britain will be the only domino stone to have fallen, and that the chain reaction will stay out. The European project starts here, with us, and it can only succeed if we keep believing in it.

Bart Broidioi, OLV Oostende

140 de ani de la proclamarea Independenței de stat a României

În țară se cerea, în presă și în Parlament, proclamarea imediată a Independenței. La insistențele liberalilor radicali, Adunarea Deputaților vota, la 29 aprilie 1877, o moțiune prin care se declara starea de război cu Poarta și se autoriza Guvernul să acționeze pentru asigurarea existenței statului român și ca la viitoarea pace „*România să iasă cu o poziție politică bine definită și națiunea de sine stătătoare să poată îndeplini misiunea sa istorică*”.

Independența atât de dorită de românii de pretutindeni nu fusese încă proclamată. Și aceasta pentru că cercurile guvernamentale, de comun acord cu principele Carol I, fixaseră ca dată a proclamării neatârării naționale, 10 mai 1877. Se urmărea pe această cale consolidarea dinastiei, legându-se în mod forțat actul de independență de începutul domniei lui Carol I. La o nouă interpelare a liberalilor radicali, care exprimau nerăbdarea țării, Mihail Kogălniceanu, ministrul de externe al țării, declara la 9 mai 1877 în fața Adunării Deputaților: „*Sîntem independenți; suntem națiune de sine stătătoare ... suntem o națiune liberă și independentă*”. Apoi corpurile legiuitoare proclamau „*independența absolută a României*”.

Ziua de 9 mai 1877 dădea expresia năzuinței de secole a românilor de a nu precupeți nimic pentru a se dezvolta liber, în condiții de independență și suveranitate, în unitate.

Idealul independenței era scump întregii națiuni de o parte și de alta a Carpaților și de aceea, realizarea lui s-a bucurat de susținerea ei unanimă.

Războiul de Independență din 1877-1878 a demonstrat voința românilor de a-și hotărî de sine stătător destinele, a pus în evidență cu deosebită putere patriotismul maselor care au dus greul campaniei antiotomane, eroismul și vitejia armatei române.

Cucerirea independenței a înlăturat orice legături de subordonare față de Imperiul Otoman, a pus capăt dreptului oricărei alte țări străine, de a exercita vreun control asupra României.

Înlocuind statutul de autonomie cu acela al suveranității, statul român avea posibilitatea să decidă de sine stătător asupra politicii sale generale interne și externe.

Emancipându-se de sub suzeranitatea Porții, România dispunea de egalitatea juridică cu celelalte state, ceea ce o abilita să încheie tratate internaționale de orice natură, astfel încât sporeau posibilitățile ei de a participa la schimbul de valori materiale și spirituale cu alte țări la desfășurările politice internaționale.

De asemenea, după războiul de independență s-au creat noi condiții pentru dezvoltarea puterii militare a României.

Luptele de la Dunăre și de la sud de fluviu consemnate în cronică prin nume-efigie: Grivița, Plevna, Rahova, Smârdan, Vidin au întărit conștiința virtuților morale ale poporului român și ale oștirii sale: „*O țară, care are asemenea fii ca ai tăi, Românie, nu poate niciodată pieri*”, scria după victoria de la Grivița ziarul bucureștean „Telegraful”. În același ziar se menționa: „*un popor care știe să moară cu arma în mână merită să trăiască respectat și iubit*”, iar revista „Familia” din Oradea sublinia: „*Armata română și-a câștigat în războiul actual un nume nemuritor și astfel a făcut națiunii onoarea nepieritoare*”.

Realizările, soluțiile și experimentele românești în domeniul forțelor armate au antrenat un viu interes din partea cercurilor politico-militare ale Europei.

Presa română cât și cea străină au subliniat, de nenumărate ori, eroismul, bravura și rolul oștirii române în câștigarea victoriei în război. Ziarul englez „Daily News” consemna: „*Una din surprizele acestui război a fost neașteptata valoare și vitejie arătată de trupele române, eficacitatea și solidaritatea armatei române ... Românii s-au bătut cu același curaj disperat ca și rușii și armata română, deși mică, a luat dintr-un singur pas, locul său între armatele europene ... Armata română devine un factor în cheștiunea Orientului, astfel că de bună seamă va avea și ea de zis în cheștiunea gurilor și a Deltei Dunării*”.

La numai 4 ani de la încheierea campaniei antiotomane, baronul Maximilien Napoleon de Ring, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Franței la București, într-un raport înaintat șefului guvernului francez, emitea următoarea apreciere: „*...dacă se ține seama de timpul scurt și de fondurile modeste pe care această țară le-a putut oferi ridicării forțelor sale militare ... armata română dispune de pe acum de astfel de efective, armament și organizare, încât puterile străine trebuie să țină seama de ea, iar, de acum încolo, alianța cu guvernul de la București va trebui să fie considerată drept un factor important al politicii europene în ceea ce privește Orientul*”.

Virtuțile care au înnobilit întotdeauna mintea, inima și brațul apărătorilor țării, din lungul șir al generațiilor precedente, al celor ce au înscris în istorie Posada, Rovine, Vaslui, Călugăreni, ostașii români au

demonstrat încă odată în războiul de independență forța spiritului de dăruire și abnegație al poporului care luptă pentru dreptul de a trăi liber și neatârnat.

DECLARAȚIA DE INDEPENDENȚĂ

(fragmente) 9 mai 1877

"[...] În stare de rezbel, cu legăturile rupte, ce suntem? Suntem independenți: suntem națiune de sine stătătoare. Avem domn de sine stătător.
 [...] Așa dară, d-lor deputați, nu am cea mai mică îndoială și frică de a declara în fața reprezentățiunii naționale că noi suntem o națiune liberă și independentă [...]. Noi trebuie să dovedim că avem conștiința misiunii noastre, trebuie să dovedim că suntem în stare să facem și noi sacrificii pentru ca să păstrăm această țară și drepturile ei pentru copiii noștri și această misiune în momentele de față este încredințată fraților și fiilor noștri care mor la hotare."

THE WAR ON THE BLACKSEA

WAR DECLARED BY ROMANIA.
UNANIMOUS ADOPTION BY BOTH CHAMBERS OF RESOLUTIONS DECLARING THE PRINCIPALITY INDEPENDENT AND AT WAR WITH TURKEY.
 LONDON, May 21.—Reuter's Vienna dispatch says a Bucharest telegram announces that Roumania yesterday proclaimed her independence and declared war against Turkey, but will remain on the defensive.
 Reuter's Bucharest telegram confirms this intelligence. The Roumanian Chamber of Deputies unanimously adopted a resolution declaring war against Turkey, and proclaiming the absolute independence of Roumania.
 The Telegraph's Bucharest correspondent announces that he has had an interview with the Prince of Roumania, who stated his belief that no *armistice* or negotiation is entertained by Russia.
 LONDON, May 21.—The Senate has unanimously voted the independence of Roumania.

are already waiting at the next stage in the rear.
 Within the last 48 hours rumors of peace which, however, are not traceable to any source, have been circulated among the Russian officers.
 The Czar will start for the Danube on the 2d of June. He will be absent about three weeks.
 The Standard's Vienna dispatch says the Turks are concentrating large masses of troops at Turinai and Sastova, expecting the Russians to make a powerful attempt to cross the Danube within the next few days.
 The Porte has been inquiring of contractors about the time in which quantities of provisions could be stored in Constantinople.
POSITION OF OTHER POWERS.
AUSTRIA INQUIRED BY THE APPROACH TO HER FRONTIER BY THE RUSSIAN FORCES
—THE PROHIBITION AGAINST TRAFFIC ON THE DANUBE.
 LONDON, May 21.—The Daily News' dispatch from Pesth, Sunday, says: "In a remarkable article in the *Foreign Lloyd*, the Minister of Foreign Affairs is warned not to continue any longer the policy of masterly inactivity. Prompt action is urged for the efficient protection of the frontier. The

Prof. Adrian Iliuțeanu

Relațiile cu Spania

Cele mai cordiale și sincere salutări pentru toți viitorii cititori ai acestui articol, fie că sunt părinți, elevi sau membri ai corpului didactic. Aici voi încerca să demonstrez de ce este importantă învățarea limbii spaniole și mai ales care sunt avantajele care provin din faptul că se poate face în propriul oraș, Brașov, și în sânul unei școli, C.N. "Unirea", care oferă toate facilitățile pentru acest lucru.

Mai întâi trebuie să subliniem frumusețea pe care o putem descoperi vizitând Spania, iar mai apoi vom discuta despre avantajele practice dacă se studiază limba spaniolă, și ne vom îndrepta atenția spre câteva exemple ale celor care au făcut acest lucru în școala noastră și acum locuiesc în Spania, unde au obținut burse plătite de statul spaniol pentru a face studii universitare.

Spania se poate caracteriza printr-o particularitate, este o peninsulă între două țărmuri total diferite, coasta mediteraneană și cea atlantică. Foarte probabil, unii dintre cititori au vizitat Grecia sau Turcia, poate și Italia. Ei bine, dacă v-au plăcut țările menționate mai sus, o să vă placă și coasta mediteraneană spaniolă, care de la frontiera franceză în nord până la uniunea în extremitatea sudică cu Atlanticul are cam 1500 de km. Nu se poate spune că nu vă veți găsi un loc care să vă atragă!

Coasta atlantică oferă celor care o vizitează o mare surpriză. Este adevărat că de multe ori se simplifică și se vede Spania doar ca o țară mediteraneană, dar oamenii care vizitează regiunile din nord vor găsi peisaje și obiceiuri similare Angliei sau Irlandei. De exemplu, în Asturias sau Galicia, instrumentul tipic tradițional este gaita (un fel de cimpoi) iar hainele tradiționale masculine sau fustele, precum în Scoția!

În afară de coastă, Spania are mari extinderi teritoriale în centru, unde se află podișul plin de castele de vis și unde, în afară de capitală, se regăsesc orașe frumoase cu nume cunoscute și atrăgătoare precum Toledo, Segovia sau Salamanca. Ca să terminăm cu partea geografică și peisagistică, trebuie să adăugăm că, deși mulți oameni nu știu acest lucru, Spania este țara cea mai muntoasă din Europa, și în zone din Pirinei, din Cordillera Cantabrică sau Sierra Nevada, te poți simți precum în Alpi, între imense vârfuri înzăpezite. Nici nu mai trebuie spus că într-o țară atât de variată, gastronomia este pe măsură și va satisface chiar și cele mai exigente gusturi.

Schimbăm unghiul și ajungem la avantajele de a învăța spaniolă, în practică. Primul motiv este evident; în prezent, spaniola este cea de-a doua limbă cea mai vorbită din lume, după engleză. Vor putea exista voci care să spună că sunt foarte mulți vorbitori de chineză, dar aceasta este o limbă cu diseminare regională, nu este o limbă de comunicare internațională. În plus, pentru un vorbitor de română, va fi întotdeauna mult mai ușor să învețe spaniolă decât chineză, rusă, arabă sau hindi, ca să cităm exemple de alte limbi care au de asemenea multe milioane de vorbitori.

Spaniola este o limbă latină, astfel că unui român îi este foarte ușor să se gândească cum se spune ceva în limba sa maternă, și în multe cazuri va fi ceva similar sau foarte asemănător.

La nivel practic, trebuie să subliniem că pentru a învăța spaniolă și a te bucura de avantajele pe care dominarea acestei limbi le oferă nu trebuie să mergi foarte departe, nici să faci mari eforturi. Chiar în Brașov, în orașul dumneavoastră, se află C.N. "UNIREA", unde nu doar că se învață spaniola, dar se face cu ajutorul unui profesor nativ în colaborare cu profesori locali de înaltă calificare. Această instituție a semnat un acord de cooperare bilaterală între statul român și cel spaniol, prin care acesta din urmă oferă profesori. În plus, acordul nu se limitează doar la trimiterea de cadre didactice ci implică de asemenea parcurgerea cursurilor în funcție de planul de studii spaniol. În C.N. "UNIREA" se poate obține diploma de Bacalaureat Spaniol, și mă refer la exact același tip de diplomă pe care un tânăr spaniol o obține la finalul studiilor și nu la un surrogat. Pentru aceasta, la C.N. UNIREA, în afară de limbă, se studiază și geografia, istoria dar și cultura și civilizația Spaniei, precum și lumea hispanică latinoamericană sau asiatică, arta și literatura din aceste zone.

În sfârșit, un aspect foarte important. Legăturile strânse pe care C.N. UNIREA le menține cu statul spaniol și cu Ambasada Spaniei în România și Departamentul de Cultură (Agregaduría de Cultura), ce reprezintă statul spaniol aici, au făcut ca, la finalul studiilor pentru Bacalaureatul Spaniol, cei mai buni elevi să poată obține burse de studiu în Spania. În concret, mă voi referi la cazul unor elevi care au terminat acum doi ani clasa a XII-a la C.N. UNIREA și acum locuiesc și studiază în Spania, pe cheltuiala statului spaniol, care le acoperă costurile de înscriere și le oferă bani în fiecare lună pentru cheltuielile personale. Și asta pe întreaga durată a studiilor. Elevii noștri, aflați acum în Spania, se găsesc în orașele Granada și Malaga, dar nu au fost nici primii și sperăm nici ultimii. Înainte, o altă fată din Brașov a studiat Bacalaureatul Spaniol la C.N. UNIREA, și a obținut apoi o bursă la Universitatea din Granada, iar acum lucrează la Londra, unde profilul său, spaniolă și engleză bilingv, este la mare căutare.

Voi încheia spunând că nu trebuie să ratați ocazia de a încerca să le explicați beneficiile învățării limbii spaniole copiilor dumneavoastră și poate chiar să îi convingeți de aceasta, dat fiind că este o limbă latină ușor de studiat, care are ramificații internaționale. În plus se poate învăța chiar aici, în orașul dumneavoastră, la C.N. UNIREA, o școală cu puternice legături cu instituțiile spaniole. Centrul beneficiază de asemenea de o bibliotecă vastă iar corpul didactic din Departamentul de Spaniolă este mereu dispus să rezolve orice nelămurire a elevilor.

Un salut cordial,
Lluís Vicent Alemany Giner
Lector de spaniolă la C.N. "UNIREA"

Nimic nu e imposibil

Cred că nimic nu este imposibil atunci când îți dorești cu adevărat. Dorința mea cea mai mare a fost să învăț spaniola și să trăiesc în Spania, așa că de la vârsta de 14 ani m-am îndreptat cu pași repezi către acest vis. Am avut norocul de a-i avea ca profesori pe Lluís Felipe Rodríguez și Lluís Alemany Giner, doi profesori excepționali, devotați, care m-au sprijinit și m-au susținut necondiționat în tot ceea ce mi-am propus, astfel încât astăzi, vă scriu aceste rânduri din Spania. Cu ajutorul lor și cu multă muncă și perseverență am reușit să obțin bursa mult dorită pentru a studia în Granada. Sper din tot sufletul ca elevii claselor de spaniolă să profite din plin și să fie conștienți de privilegiul acordat, acela de a avea profesori nativi de spaniolă, iar dacă mai există elevi care îmi împărtășesc visul, acela de a-și croi un rost în Spania, vă sfătuiesc să obțineți această bursă, pentru că este o ocazie unică în viață și o experiență impresionantă.

Când pui suflet ...

Când pui suflet și devotament în tot ceea ce faci, totul devine, deodată, mai ușor și știi că nimeni nu îți poate sta în drumul clădit spre îndeplinirea unui vis atât de pur, gingaș, dar, totodată, ambițios și greu de stăvilit. Pasiunea mea pentru limba spaniolă a început încă din clasa a V-a și a evoluat constant prin intermediul profesorului nativ, Lluís Alemany Giner. Dumnealui este cel care m-a ajutat foarte mult și m-a sprijinit neîncetat pentru a fi, pe zi ce trece, cu un pas mai aproape în desăvârșirea dorinței mele ce a existat dintotdeauna - aceea de a studia și de a-mi construi o viață în Spania. Mulțumită domnului profesor, am avut posibilitatea de a obține o bursă de studiu în Sevilla, unul dintre cele mai spectaculoase orașe din Spania- oraș pe care am avut și deosebita oportunitate de a-l vizita, în urma participării în cadrul unui proiect internațional, unde doar 10 elevi din Europa au avut șansa de a-și perfecționa spaniola și de a lua parte la un schimb cultural de excepție. Această bursă, nu doar ca mi-a oferit posibilitatea de a-mi îmbunătăți nivelul de spaniolă și de a intra într-o viitoare posesie a unei burse de studii oferită de facultatea din Granada, dar și de a experimenta atât cultura, cât și civilizația spaniolă din viața cotidiană - de care sunt absolut fascinată. În cadrul bursei, am reușit să îmi conturez o perspectivă mai amplă asupra viitorului meu, am devenit mai încrezătoare în forțele proprii, reușind, în același timp, să conștientizez importanța unei atente îndrumări educaționale, venită din partea unui vorbitor nativ de limba spaniolă, fapt pentru care îi sunt recunoscătoare dl. profesor Lluís Alemany Giner.

Cristina Cojocaru,clasa a XII-a A

Catedra de informatică

În anul școlar 2016-2017 orele alocate disciplinelor informatice, predate de cele patru cadre didactice încadrate în școala noastră, s-au desfășurat în cele *trei laboratoare de informatică* de care dispune unitatea de învățământ. Doamnele profesoare *Iliescu Cornelia, Stoian Florica, Mănilă Elena și Dubiț Adriana* au planificat, organizat și desfășurat activități școlare și extrașcolare cu seriozitate și profesionalism.

Atenția crescută acordată de către elevi participării la diferite concursuri de specialitate desfășurate pe durata anului școlar 2016-2017 și timpul suplimentar alocat de către elevi și profesorii lor îndrumători pentru pregătirea participării la astfel de competiții s-au materializat în rezultatele obținute de aceștia. Astfel, în urma participării la etapa județeană a *Olimpiadei de Tehnologie Informației*, secțiunea TIC, elevul *Morar Răzvan*, din clasa a IX-a B, a obținut *premiul I*. *Același premiu* a fost obținut și de către elevul *Lepădatu Radu*, din clasa a XI - a E, la etapa județeană a concursului *Acadnet*, secțiunea interoperabilitate, concurs la care a participat și elevul *Stelea Gabriel*, din clasa a XI - a E, care a obținut *premiul II* la secțiunea rețele. Mulți dintre elevii claselor de liceu au participat la *Concursul Bebras Challenge România 2016*, iar dintre aceștia s-a evidențiat elevul *Vela George*, din clasa a X-a E, care a obținut punctajul maxim pe școală.

Elevii clasei a XI - a E au fost îndrumați pentru participarea la *sesiunea de comunicări științifice* desfășurată la Colegiul Tehnic Mircea Cristea Brașov. Dintre cei 31 de elevi ai clasei a XII - a E, specializarea matematică-informatică, 17 s-au înscris și au promovat probele Examenului de atestare a competențelor profesionale. Elevii colegiului au fost pregătiți în vederea susținerii examenelor de tip ECDL. *Nouăsprezece* dintre absolvenții claselor terminale de liceu și-au echivalat Proba de competențe digitale din cadrul Examenului de bacalaureat 2017 cu *Certificate de tip ECDL*, iar ceilalți 108 absolvenți au susținut *Proba de competențe digitale*.

Urmând tradiția anilor școlari anteriori, cadrele didactice din catedra de informatică au promovat în luna decembrie evenimentul *"Hour of Code"* prin diferite informări și simulări menite să stârnească interesul elevilor pentru *domeniul programării calculatoarelor* indiferent de profilul și specializarea clasei în care studiază.

Cadrele didactice din catedra de informatică au însoțit, în calitate de profesori diriginți, elevii claselor a X - a D, respectiv a XI - a E, în diferite excursii, vizite, activități extrașcolare de care elevii s-au arătat interesați. Astfel, elevii clasei a X-a D au vizitat Muzeul *Casa Mureșenilor* Brașov – expoziția *Comorile Peleşului*; Expoziția *POST-OIL CITY - Istoria viitorului orașului* – Aula S. T. Chiriacescu precum și obiective turistice din municipiul *Sibiu*. În săptămâna *Școala altfel*, elevii clasei a X - a D au urmat *Modulul de Educație financiară* în parteneriat cu *Junior Achievement România*. În cadrul evenimentului *Un milion de stele* - proiect al Asociației Caritas Mitropolitan Greco-Catolic Blaj, elevii clasei a X - a D au desfășurat activități de voluntariat. Elevii clasei a XI - a E au participat la Centrul Cultural Reduta la vizionarea piesei de teatru *Operele lui Mihai Eminescu*, au vizitat Muzeul *Civilizației Urbane - Vernisaj - Ororile holocaustului*, fabrica Drăxlmaier, Codlea

„Școala Altfel” la DRĂXLMAIER Brașov: În cadrul proiectului „Școala Altfel”, 25 de elevi de la Liceul Unirea Brașov au avut, timp de 2 ore și jumătate, posibilitatea de a cunoaște activitatea specialiștilor DRĂXLMAIER din departamentele Proiectare interior, Functional Validation - Mold-flow, simulare FEM și testare, Matriterie și Mașini Speciale.

„Școala Altfel” la DRĂXLMAIER Brașov: În cadrul proiectului „Școala Altfel”, 25 de elevi de la Liceul Unirea Brașov au avut, timp de 2 ore și jumătate, posibilitatea de a cunoaște activitatea specialiștilor DRĂXLMAIER din departamentele Proiectare interior, Functional Validation - Mold-flow, simulare FEM și testare, Matriterie și Mașini Speciale.

și obiectivele turistice din Bran, iar elevii David Andreea, Râșnoveanu Alex, Tereacă Ștefan, Prahoveanu Diana, Neagu Alexandru și Părăuță Andrada au desfășurat activități de voluntariat în cadrul *Hospice-Casa Speranței* Brașov. Elevii clasei a XI - a E au fost însoțiți la *Aula Universității* pentru finalizarea proiectului "Liderii de mâine".

Colegiul Național Unirea a fost desemnat centru de corectare pentru etapa națională a *Olimpiadei Naționale de Informatică 2017*. Membrii catedrei și elevii voluntari s-au implicat în organizarea și desfășurarea activităților derulate în perioada 19-25 aprilie 2017.

Prof. Adriana Dubiț
Prof. Florica Stoian

Cenaclul literar al elevilor

În contextul actual, mai poate fi cenaclul literar o activitate atrăgătoare pentru un licean? Cât de util, de comod, de productiv este să ascuți producții ale unor colegi, să le comentezi, apoi să citești creație proprie și să te lași supus unui asalt de observații nemiloase, pertinente sau nu?

După cum se știe, mari spirite ale literaturii române își leagă afirmarea ori cizelarea verbului de participarea la cenacluri. **Junimea** i-a dat culturii noastre pe marii clasici, cenaclul lui Macedonski i-a promovat pe simbolisti, **Sburătorul**, sub ochiul atent al lui E. Lovinescu, i-a adus pe scena literară pe moderniștii interbelici. Astăzi, există cenacluri valoroase mai ales în centrele universitare, la Facultatea de Litere, dar și în comunități mai mici unde se găsesc lideri charismatici și persoane creative, atrase evident de arta cuvântului.

Păstrând proporțiile, cenaclul elevilor devine o posibilitate de afirmare, de dialog între generații de creație, de promovare a textelor valoroase, într-o actualitate în care supremația o au rețelele de socializare și blogurile. Totuși, această formă exoterică de comunicare se încapățânează să reziste vremurilor, fiindcă mereu se vor găsi tineri entuziaști care vor simți nevoia să împărtășească celor ca ei gânduri și idei topite în creație, însemnând mai mult decât *like-ul* de pe *facebook*, conștienți de adevărul rostit de Nicolae Iorga: „*Scrie ca să nu pierzi florile gândului tău, altfel le ia vântul*”.

Cenaclul „**Alpha**” al Colegiului Național „Unirea” și-a propus, chiar de la înființare, să aibă caracterul unui salon literar prin faptul că, pe lângă promovarea creației, a avut în cadrul ședințelor sale invitați de prestigiu din lumea culturală. Ne-am bucurat o vreme de prezența scriitorului Doru Munteanu care a oferit participanților ideea de magistru și de instanță critică. Importantă a fost și colaborarea cu elevii cenacliști și cu profesorii lor de la prestigiosul Colegiu Național „B. P. Hasdeu”, din Buzău, în cadrul unui parteneriat între școlile noastre. Am experimentat apoi și o manifestare *extra muros*, elevii creatori luând contact cu membrii cenaclului „**Ramuri, muguri și mugurași**” din Oltenița, într-o întâlnire de suflet de la Muzeul „Primei Școli Românești”.

În cadrul cenaclului nostru, au loc colocvii cu o tematică prestabilită, într-o atmosferă liberă, de reconfortare, cu deschidere și către alte arte. Memorabile au rămas ședințele în care poezia și-a dat întâlnire cu muzica și astfel versurile au fost inspirat însoțite de acorduri de chitară.

Cenaclul a însemnat pentru mulți un punct de pornire, un mod de cultivare și de afirmare a talentului artistic prin participarea la multe concursuri naționale și internaționale, unde s-au obținut diferite premii. Îi amintim aici pe cenacliștii, din generații diferite, Marius Florea, Diana Ștefănescu, Ramona Bortoc și Ștefan Luca, recompensați cu Premiul Internațional de Poezie „Giovani e Poesia”.

În esență, cenaclul „Alpha” oferă oricărui elev pasionat de literatură posibilitatea să studieze mai mult, să se manifeste mai amplu și mai divers decât se poate manifesta în cadrul unei lecții obișnuite de limba și literatura română.

Prof. Claudiu HORJEA

Cu și fără algebră

De zeci de ani, în cadrul unor familii și chiar în multe școli, se analizează și se comentează următoarea problemă:

O **gâsculiță** singuratică zbura în direcția opusă a unui stol de găște. La întâlnire le strigă:

- Vă salut, 100 de găște!

Lidera stolului i-a răspuns:

- Nu suntem 100. Dacă iei dublul numărului nostru și adaugi jumătate din numărul nostru și, apoi adaugi un sfert din numărul nostru și, în final te adaugi și pe tine, rezultatul este 100, dar ..., îți dai tu singură seama câte suntem.

Gâsculița a zburat mai departe încercând să găsească răspunsul corect. Era curioasă să afle câte găște sunt în stol, însă nu a putut găsi răspunsul. Apoi a văzut o **cioară** ce tocmai zbura grăbită cu o rămurică în cioc. A auzit că ciorile sunt păsări inteligente, că pot să-și construiască unelte, să înțeleagă relația dintre cauză și efect, și chiar să-și amintească fețele oamenilor. Unele ciori au fost văzute că se folosesc de oameni în folosul lor. Aruncă nuci pe șosea, pentru ca acestea să fie sparte de mașinile care trec și apoi le adună. Cum cioara s-a oprit din zbor într-un copac să se odihnească, fără a sta mult pe gânduri gâsculița cere ajutorul acestei ciori. Cum cioara nu prea avea timp de explicații, rezolvă rapid problema în felul următor. Dacă x este numărul de găște din stol, atunci conform liderei avem $2x + \frac{x}{2} + \frac{x}{4} + 1 = 100$. Prin eliminarea numitorilor obținem $8x + 2x + x + 4 = 400$ adică $11x = 396$ de unde $x=36$.

- În stol erau 36 de găște, spuse cioara și zbură grăbită cu rămurica în cioc.

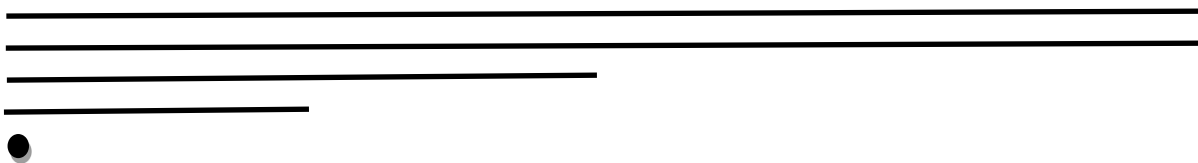
Gâsculița nici nu a avut timp să mulțumească că cioara a dispărut. Cum tocmai chiulise de la orele de algebră nu a înțeles rezolvarea și începe să se îndoiască de răspunsul primit.

- Dar dacă cioara și-a bătut joc de mine?

Gâsculița a zburat mai departe fără să fie sigură că răspunsul primit este cel corect. Apoi a văzut o **barză** pe malul unui râu, căutând broaște. Gâsculița a auzit odată că barza este cel mai bun matematician. Că barza stă ore întregi într-un picior rezolvând probleme. Așa că, gâsculița a coborât și i-a spus berzei povestea sa. Barza a stat un pic pe gânduri, apoi a spus:

- Vrei să rezolvăm problema împreună?
- Da, sigur că vreau, a răspuns gâsculița.

Barza a desenat o linie cu ciocul pentru a reprezenta stolul. A desenat apoi o a doua linie de aceeași lungime, a mai desenat o linie cât jumătate din prima, apoi o linie cât jumătate din ultima și un punct.

- Înțelegi ? a întrebat barza.
- Încă nu, a răspuns gâsculița.

Barza fiind și o bună profesoară i-a explicat semnificația liniilor:

- Primele două linii, reprezintă fiecare stolul, următoarea jumătate din stol, ultima un sfert din stol și punctul ești tu. Dacă ștergem punctul, liniile rămase reprezintă 99 de găște. Din moment ce stolul conține patru sferturi, câte sferturi reprezintă cele patru linii?

Ușurel, gâsculița a adunat $4+4+2+1$.

- Unsprezece, a răspuns ea.
- Și dacă 11 sferturi reprezintă cele 99 de găște, câte găște sunt într-un sfert?

Gâsculița împarte pe 99 la 11.

- Nouă, răspunse gâsculița.
- Și câte tot stolul?

Gâsculița înmulțește pe 9 cu 4.

- 36

- Corect, răspunde barza. Dar nu ai putut găsi de una singură răspunsul, nu-i așa? „Gâsculițo!”

Gâsculița a înțeles ironia și și-a propus ca de acum înainte să nu ezite să folosească orice metodă algebrică, aritmetică sau grafică pentru rezolvarea problemelor întâlnite.

Prof. Sorin Cocoradă

O vizită în Belize

UN GIUVAER tropical adăpostit de Peninsula Yucatán și mărginit de Mexic, Guatemala și Marea Caraibilor a ajuns să poarte denumirea de Belize. Această țară micuță, cunoscută în trecut ca Hondurasul Britanic, găzduiește o diversitate de culturi, limbi, obiceiuri, preparate culinare și confesiuni religioase.

Pădurile tropicale și apele turcoaz ce-i scaldă numeroasele insule de-a lungul coastei îi dau o frumusețe aparte. Aici viețuiesc păsări și animale superbe, între acestea se numără tucanul cu ciocul-chilă și tapirul lui Baird, o rudă cu nas gumos a rinocerului,

ce se mișcă cu agilitate atât pe uscat, cât și în apă. Jaguarul, un animal rar văzut, este alt animal cu care se mândrește Belize, aici fiind înființată prima rezervație de jaguari din lume.

Belize se mândrește cu prima rezervație de jaguari din lume

Tot aici se găsesc numeroase vestigii ale anticei civilizații Maya. La acestea se adaugă munți maiestuoși, înfrumusețați de palmieri impunători și de cascade tumultuoase. O caracteristică a acestui ținut este imensul lui șirag de peșteri, unele fiind legate între ele de râuri limpezi, șerpuitoare.

Reciful-barieră din Belize, ce se întinde de-a lungul litoralului, prezintă o varietate impresionantă de corali, având din loc în loc insule mici, joase, cu plaje albe, străjuite de cocotieri.

Bariera de corali din Belize face parte din a doua barieră de corali din lume ca mărime

Bariera de corali din Belize are o lungime totală de peste 290 km. Face parte din a doua barieră de corali din lume ca mărime. Pe primul loc se află Marea Barieră de Corali din Australia

Belize a aparținut cândva Imperiului Maya. Conchistadorii au pus piciorul pe acest teritoriu în secolul al XVI-lea, însă nu i-au înfrânt pe deplin pe maya. Ulterior, englezii au preluat controlul asupra teritoriului, iar în 1862 l-au declarat oficial colonie a Hondurasului Britanic. Belize și-a câștigat independența în 1981.

Locuitorii sunt la fel de variați precum țara lor. Câteva dintre grupurile etnice principale sunt creolii, garifuna, indienii, maya și metișii. Oamenii sunt prietenoși și manierați. Când le vorbesc adulților, copiii li se adresează adesea cu apelative de genul „Doamnă” sau „Domnule” și răspund „Da, doamnă” sau „Nu, domnule”.

Piață din orașul Belize

DATE GENERALE

- **Populație:** 333 000 locuitori
- **Capitala:** Belmopan
- **Formă de guvernământ:** democrație parlamentară
- **Limbi:** creolă (Belize), engleză, spaniolă
- **Climă:** subtropicală
- **Caracteristici geografice:** Partea continentală a țării cuprinde munți, păduri tropicale și mlaștini. În zonele de coastă cu ape puțin adânci există sute de insule cu mangrove.

Prof. Elisabeta Giurgiu

Legăturile lui Vlad Țepeș cu Brașovul

Dacă în prima domnie din octombrie-noiembrie 1448, Vlad Țepeș a ajuns domn al Țării Românești, cu ajutorul turcilor, în cea de-a doua domnie din 1456-1462, el a ajuns domn cu ajutorul lui Iancu de Hunedoara.

Hotărârea lui Iancu de Hunedoara era luată la 3 iulie 1456 când el asigura cele 7 scaune săsești să nu se teamă de siguranța granițelor de sud ale Transilvaniei „*căci a însărcinat pe Vlad voievod să îngrijească totdeauna de apărarea lor*”.

În primul act emis de domnitor la 6 septembrie 1456 din Târgoviște acesta preciza: „*capul său și capetele tuturor a lor săi în sânul și sub ocrotirea regelui*”, acorda totodată brașovenilor dreptul de a face negoț pe întreg teritoriul țării sale și i-a asigurat că îi va apăra cu toate puterile de turci și de orice alte pericole. În schimb, a insistat să primească drept de azil în Transilvania. Din cuprinsul scrisorii se poate vedea clar că domnitorul căuta sprijinul brașovenilor care posedau o remarcabilă putere bănească provenită din meșteșuguri și comerț cât și o cetate greu de cucerit.

Faptul că Vlad Țepeș a ocupat tronul cu sprijinul lui Iancu de Hunedoara și al transilvănenilor este dovedit de tratatul încheiat de domnitor la 7 septembrie 1456 cu regele Ungariei care preciza că încheie această înțelegere mai ales de teama turcilor.

La 10 septembrie 1456, Vlad Țepeș anunța brașovenii că a venit un sol turc care-i cerea printre altele „*sarcini mari, aproape cu neputință de suportat*”, să acorde oștilor otomane drum liber ca să prade Transilvania. El explică brașovenilor că dacă ar fi acceptat condițiile puse de turci ar fi obținut ușor pacea și liniștea din partea lor, dar nu o putea face din pricină că voia să păstreze fraternitatea și buna pace cu brașovenii.

În aceeași scrisoare își preciza poziția sa privind rolul domnitorului unei țări astfel: „*Gândiți-vă și voi că atunci când un om sau un domn este tare și puternic în interior, atunci poate face cum vrea; iar când este fără putere, unul mai tare va veni asupra lui și va face cu dânsul ce va vrea*”. Domnitorul a fost mai mult decât dezamăgit de acest fapt, el fiind primul care oferise alianță lui Ladislau al V-lea Postumul (1453-1457) și privilegii brașovenilor.

Din păcate pentru domnitor, răspunsul brașovenilor nu a venit, motiv pentru care domnitorul Vlad Țepeș a continuat să plătească turcilor tributul de 10.000 de galbeni, cât și „*tributul sângelui*” de 500 de copii pentru corpul ienicerilor.

În 16 decembrie 1456, Ladislau de Hunedoara, fiul lui Iancu de Hunedoara, căpitan general al armatei a scris brașovenilor să acorde azil și sprijin lui Dan voievod, care era fratele lui Vladislav al II-lea (1447-1456) urmărind să obțină tronul Țării Românești. De data aceasta brașovenii s-au grăbit să-l ajute pe Dan, oferindu-i azil, fapt care a provocat iritarea lui Vlad Țepeș.

În ziua de 16 martie 1457, Ladislau de Hunedoara a fost executat de doi inamici ai tatălui său, în fruntea familiei rămânând cumnatul său Mihail Szilagy, cu care Vlad Țepeș era în relații destul de bune. Folosindu-se de ajutorul său, copiii lui Ladislau au decis să se răzbune pe cei cel omorâră pe tatăl lor. Împotriva acestora s-a ridicat însă Oswald de Rozgonz, comite și căpitan general al trupelor regale, sprijinit de patriciatul din Brașov. Vlad Țepeș, aflat în conflict cu brașovenii a sprijinit familia lui Ladislau de Hunedoara. În acest moment el a pornit acțiunea împotriva celor care-l trădaseră organizând o razie de repreziune în oraș unde se afla pretendentul la tronul Basarabilor.

În fruntea oștirii sale, Vlad Țepeș a părăsit cetatea Târgoviște la începutul primăverii plecând către Sibiu și Brașov. După ce a străbătut plaiurile Făgărașului, Vlad Țepeș a ajuns în vestitul burg al Țării Bârsei. Acesta nu s-a grăbit însă să atace Brașovul fiind convins că, deși fusese prădat de Iancu, el avea încă forțe necesare pentru a-i ține piept. El și-a mărginit acțiunea la un act de pedepsire a unei localități mai mici, localitatea Bod, unde a pustiit casele, a incendiat bisericile, iar pe locuitori fie i-a ucis pe loc sau i-a luat prizonieri.

În toamna anului 1457 la Sighișoara s-a încheia un armistițiu între cele două tabere care purtau războiul civil din Ungaria. În timpul tratatelor Mihail Szilagy a mediat și conflictul dintre aliatul său Vlad Țepeș și patriciatul brașovean. Tratatul încheiat a stabilit ca brașovenii să nu mai acorde ajutor și azil politic pretendentului la tron, Dan, iar domnitorul Vlad Țepeș urma să le acorde din nou privilegii comerciale acestora.

Vlad Țepeș aflat la Rucăr a scris pângarilor brașoveni „*să știe domniile voastre că de toate ce mi-a poruncit fratele și stăpânul Mihail Szilagy vreau să mă țin*”. Tot în cadrul acesteia el a precizat condițiile pentru ca brașovenii să poată face negoț liber în Țara Românească: „*Să umble oamenii voștri la noi, să cumpere și să vândă liber fără nici o grijă și fără nici o pagubă ca și cum ar umbla prin țara voastră*”. Acest drept a fost acordat numai pe baza principiului reciprocității: „*Așișderea și oamenii noștri să meargă slobozi fără nici o pagubă*”.

Într-o scrisoare redactată pe 5 aprilie 1459, pretendentul la tronul Țării Românești, Dan, I-a acuzat pe Vlad Țepeș că trăsesse în țeapă sau îi arsesse pe 41 de negustori din Țara Bârsei. Autorul arăta că înainte de această faptă, Vlad Țepeș luase măsuri pentru apărarea propriilor săi supuși, chemându-i pe toți negustorii din Țara Românească aflați la Brașov sau în împrejurimi.

Drept represalii, patriciatul săsesc a decis să confiște toate mărfurile și bunurile acelor negustori. Atitudinea patriciatului săsesc s-a bucurat și de aprobarea pretendentului la tron, Dan, care și-a însușit și el o parte din bunuri.

După acest incident în 26 iulie 1460, Vlad Țepeș a propus încă odată un tratat de pace brașovenilor, afirmând de asemenea că urmează să atace cetatea Făgărașului pentru nesupunere rugându-i insistent pe brașoveni să nu se amestece în această bătălie. Lucrul de care domnitorul Vlad Țepeș era preocupat a fost întotdeauna dreptatea în slujba cărora el a pus toate armele mai mult sau mai puțin obișnuite și chiar viața propriei familii. Această idee este prezentă și în încheierea poeziei eminesciene „Scrisoarea a III a”:

„Cum nu vii tu, Țepeș doamne, ca punând mâna pe ei, / Să-i împarți în două cete: în smintiți și în mișei, / Și în două temniți large cu de-a sila să-i aduni, / Să dai foc la pușcărie și la casa de nebuni!”

Vlad Țepeș

Brașovul în Evul Mediu

Primele forme de socotire a timpului – Calendarul

Lumea ce ne înconjoară se află într-o permanentă transformare. Nimic nu rămâne neschimbat. Toate aceste schimbări se fac în timp și spațiu care sunt cele două forme fundamentale de existență a materiei.

Pentru a se ajunge la o concepție științifică despre natura timpului a fost nevoie de o dezvoltare îndelungată a concepției generale despre lume, de la reprezentările realist-naive sau mitologico-religioase până la știința contemporană. Până la apariția filosofiei antice nu se făcea vreo deosebire între timp și durată, timpul fiind considerat o zeititate cu un început și un sfârșit a cărui „curgere” se face după bunul plac al zeității respective.

Cunoștințele pe care arheologia și istoria ni le pun la dispoziție despre omul preistoric ne arată că acesta nu avea noțiuni clare despre timp. Omul primitiv, chiar dacă observase succesiunea zilelor și a nopților, a anotimpurilor, a fazelor lunii, nu putem trage concluzia că el înțelegea sau făcea vreo legătură între aceste fenomene menționate și scurgerea timpului.

În peșterile lor, oamenii primitivi care începuseră să folosească limbajul articulat au folosit un „cuvânt” cu care desemnau ziua sau noaptea – confundate atunci cu lumina și întunericul, care apoi au devenit primele unități naturale pentru măsurarea timpului.

În perioada neolitică odată cu apariția și dezvoltarea agriculturii și a creșterii animalelor, oamenii au început, datorită caracterului periodic al acestor activități să înțeleagă din ce în ce mai bine existența și scurgerea timpului.

Odată cu dezvoltarea ocupațiilor oamenilor a apărut necesitatea unor divizionări mai mici de timp decât „ziua” și „noaptea”.

În „Iliada” lui Homer pentru seară se folosește denumirea de „*timpul când boii sunt dejugați*”.

La vechii irlandezi dimineața este numită „*innbuarach*” adică „*la înjugatul boilor*”. Diversele momente ale zilei mai târziu erau indicate prin repere locale în dreptul cărora se afla soarele. Scandinavii și

irlandezii numeau orele zilei după vârfurile de munți în dreptul cărora ajungea soarele iar la noi s-a folosit timp îndelungat „sulița” care era o „unitate ” de aproximativ o oră și jumătate.

Observațiile făcute din generație în generație i-au făcut pe oameni să descopere anumite legități care le-au dat posibilitatea de a măsura diferite intervale de timp.

Așa s-au născut cu multe mii de ani în urmă primele calendare – peste 200, unele dintre ele având o vechime de aproximativ 6000 de ani.

Astăzi prin calendar înțelegem orice sistem de măsurare a intervalelor lungi de timp, bazat pe fenomene naturale periodice.

Se constată că civilizațiile care au apărut și s-au dezvoltat la distanțe enorme unele de altele și fără posibilități de influențe exterioare au creat calendare asemănătoare cum este cazul chinezilor și grecilor, indienilor și incașilor, slaviilor și mayașilor, egiptenilor și polinezienilor.

Babilonul este patria primului calendar lunar creat la jumătatea mileniului III î.Hr. când fiecare provincie își avea propriul calendar.

Aici învățații au urmărit mersul lunii pe cer și schimbările formei acesteia – adică „fazele lunii” de la cea de seceră la cea de cerc plin sau luna plină constatând ca timpul scurs între cele două faze extreme este de 29 de zile și jumătate. După astrul respectiv intervalul acesta a fost numit lună. Ei au observat că în cursul unui an se desfășoară 12 asemenea luni.

Timpul a juns astfel să fie măsurat în ani după cum li se părea atunci de rotirea soarelui în jurul pământului, luni marcate de învârtirea lunii și de zile observate prin repetarea luminii și a întunericului.

Ca și în toate celelalte domenii, egiptenii au avut și în acest domeniu al socotirii timpului o situație deosebită. În anul 4241 î.Hr. ei treceau de la folosirea calendarului lunar la un calendar bazat pe mișcarea stelei Sirius, care i-au dus pe egiptenii atunci la constatarea că venirea verii era legată de răsăritul stelei Sirius care coincidea cu începutul revărsării Nilului când în Egipt se considera anul nou.

Calendarul la egipteni avea 360 de zile împărțite în 12 luni fiecare lună având 30 de zile împărțite în 3 săptămâni mari de 10 zile.

În țara noastră cercetările arheologice făcute la Grădiștea Muncelului în munții Orăștiei au scos la iveală cetăți și temple ale strămoșilor noștri daci.

Arheologii Constantin Daicoviciu și Hadrian Daicoviciu consideră că marele sanctuar de la Grădiștea Muncelului care are diametrul de 30 de metri reprezintă „un templu calendar”. Acest calendar dacic era un calendar solar în care anul avea 360 de zile împărțite în 12 luni de câte 30 de zile iar săptămâna avea 6 zile.

Organizarea săptămânii într-un ansamblu de 7 zile a fost adoptată în secolul III d.Hr. în baza principiului creștin 6 zile de muncă plus o zi de odihnă. Diviziunile oră, minut, secundă au apărut treptat și au corespuns nevoilor din ce în ce mai mari de precizie ale oamenilor.

Concluzionând: „*ca să învingi timpul, trebuie să stăpânești secunda*”, remarcase Voltaire (1694 – 1778).

Două secole mai târziu constatăm cu toții că spiritul ne este obsedat de această precizare pentru că astăzi, mai mult ca oricând, viața fiecăruia este ritmată de intervale ale timpului care se scurg implacabil.

Toți ar trebui să gospodărim timpul deoarece „*cine nu cunoaște prețul timpului nu este născut pentru mileniul III*”, am putea să-l parafrazăm pe Vauvenargues (1715 - 1747)

Sarmizegetusa Regia „Calendarul geto-dac”

Informații preluate din lucrarea „*Sisteme calendaristice*”, autor George Stănilă apărută în Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1980.

Pirateria în Antichitate

Cuvântul „piraterie” provine din limba greacă „peiratés” ce înseamnă agresor. În limba latină găsim un sinonim „pirata”, care va fi preluat în franceză sub numele de „pirate”.

Pirateria este o infracțiune care constă în jefuirea prin acte de violență în scopuri personale, săvârșită de către echipajul sau pasagerii unei nave împotriva persoanelor sau a bunurilor care se găsesc pe acea navă ori împotriva altei nave. Pirații însemnau tâlharii sau jefuitorii de pe mare.

Într-o epocă în care Homer descria în „Iliada” tragica dispariție a Troiei și în care primii mari navigatori ai lumii, fenicienii, nu își instalaseră încă supremația asupra mărilor, vechile scrieri egiptene amintesc un eveniment de proporții colosale.

În a doua jumătate a mileniului II î.Hr. toate marile puteri concentrate în bazinul Mării Mediterane dispăreau în mod misterios, în urma unor atacuri venite de pe mare.

Puternicele imperii ale: hitiților, micenienilor, minoicilor sau cel al canaaneenilor cădeau în fața unor forțe pe care cronicile faraonilor o numeau simplu „cei de pe insule”.

Singurii care aveau să reziste invaziei ucigătoare și care aveau să pună punct acestor incursiuni au fost egiptenii.

Singurul indiciu oferit de cronicarii egipteni cu privire la natura atacurilor este reprezentat de apelativul „nordicii”, informație care ne trimite cu gândul la populațiile necunoscute din zona insulelor grecești, a Asiei Mici și a țărmurilor Mării Negre.

Era prima mențiune istorică a unor acte de piraterie și totodată cea mai dramatică relatare făcută vreodată unor acțiuni de acest gen.

Probabil că nu vom ști niciodată cum ar fi arătat lumea dacă Egiptul nu ar fi rezistat atacurilor „popoarelor mării”, nume sub care a rămas în istorie alianța piraterească.

Istoricul grec Tucidide consemnează că polisurile grecești au organizat în secolele VIII – VII î.Hr. expediții împotriva piraților, primul dintre aceste orașe-stat fiind Corintul.

Grecii din Siracuza, cetate greacă de pe țărmurile Siciliei, au purtat lupte cu etruscii ce atacau chiar și coastele Mării Egee.

Încă din primele izvoare grecești neamul tracilor apare descris ca leagăn al celor mai crunți pirați ai antichității.

Insula Lesbos în fapt a rezistat cu succes în fața influenței elene și a rămas pentru multă vreme un veritabil paradis al tâlharilor navigatori de origine tracă.

Sursele elene pot fi însă acuzate de subiectivism atunci când descriu actele de piraterie ale tirenienilor, populație care nu era de origine greacă, fără a menționa înclinația propriilor cetățeni spre aceste activități.

De fapt grecii par a fi încă din cele mai vechi timpuri veritabili părinți ai pirateriei. Puține cronici antice europene amintesc de adevăratul motiv al războaielor greco-persane, nimic altceva decât o răzbunare a regilor persani: Darius (521 – 486 î.Hr.) și a fiului său Xerxes (486 – 465 î.Hr.) în fața atacurilor piraților eleni care vizau atât navele persane cât și orașele Imperiului Roman. Acțiuni energice împotriva tâlharilor mării a inițiat împăratul Alexanru Macedon (336 – 323 î.Hr.).

Până în secolul II î.Hr. Marea Mediterană și Marea Neagră deveniseră centrul unor războaie despre care istoriile oficiale nu amintesc decât în trecut.

Până în secolul I î.Hr. pe coastele sudice și răsăritene ale Anatoliei apăreau adevărate state ale piraților, state care își permiteau să negocieze de la egal la egal cu cetățile grecești și chiar cu noua putere, Imperiul Roman. Împotriva acestor atacuri romanii au organizat o expediție în anul 140 î.Hr. care s-a dovedit un eșec.

Loc de întâlnire al tuturor piraților acelor vremuri, Cilicia alături de insula Creta deveniseră un veritabil imperiu cu care atât egiptenii cât și romanii alegeau să negocieze. Până și Iulius Cezar (101 – 44 î.Hr.) avea să fie răpit de pirații din Cilicia în timp ce se îndrepta spre celebra școală a lui Apolonius Malo din insula Rodos în anul 75 î. Hr.. Pirații cilicieni au cerut inițial o răscumpărare de 20 de talanți de argint pentru a-l elibera. Potrivit scrierilor lui Plutarh, Iulius Cezar, le-a sugerat acestora să crească prețul la 50 de talanți pentru ca răscumpărarea să fie pe măsura sa. Pirații au fost de acord cu el, operațiunea de a aduna argintul durând 38 de zile. Deși el era prietenos cu pirații, le-a jurat că-i va urmări și îi va preda autorităților pentru a fi crucificați. Cezar a reușit să adune o mică flotă cu care s-a întors pe insula unde a fost captiv reușind să-i captureze pe pirați. El și-a recuperat talanții, iar pe pirați i-a predat autorităților care i-au închis în închisoarea din Pergamon. Cezar i-a înmânat apoi o petiție proconsulului Asiei Marcus Junius în care îi cere executarea piraților. Refuzul

proconsulului l-a nemulțumit pe Cezar, care a călătorit la Pergamon ordonând chiar el crucificarea piraților.

Într-o perioadă în care Roma redesena harta lumii, pirații din Illiria se dovedeau un adversar pe măsura colosului latin. Incursiunile nesfârșite ale acestora făcuseră din Marea Adriatică unul din cele mai nesigure locuri ale Imperiului Roman. De abia în anul 68 î. Hr. anul cuceririi romane a Illiriei aducea o liniște relativă în zonă. În momentul în care însă pirații încep să debarce în Peninsula italică jefuind orașele așa cum a fost cazul Ostiei, Senatul va lua primele măsuri radicale. În anul 67 î.Hr. l-a însărcinat cu anihilarea piraților cilicieni din Marea Mediterană pe generalul Pompei, care va distruge 1300 de corăbii ale acestora.

Pirații l-au ajutat și pe regele Pontului, Mitridathes al VI – lea Eupator (119 – 63 î.Hr.) în luptele purtate de acesta cu romanii.

Pirații cilicieni l-au trădat și pe Spartacus cu toate că îi promisese să treacă împreună cu răsculații săi în Sicilia în anul 72 d.Hr. .

Pirați care au îngrozit Roma

Sextus Pompeius, cel mai mare pirat al Antichității

Prof. Adrian Iliuțeanu

Icoana lui Hristos, mângâierea sufletului nostru

Motto:

“Cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit” (Psalm 142,5).

Aceste cuvinte le spune proorocul David deplângându-și într-un fel neputința de a nu-L putea vedea pe Dumnezeu. Însuși Hristos le spune apostolilor: “Mulți prooroci și drepți au dorit să vadă cele ce privești voi, și n-au văzut (Matei 13,17)”.

Prin Iisus Hristos, acest dor de a-L vedea pe Dumnezeu s-a împlinit. Dumnezeu Cel nevăzut s-a făcut văzut, deci a avut o prezență istorică, așa încât noi Îl putem reprezenta în icoane. Sf. Apostol Ioan prezintă în Evanghelia sa, o mărturie dată de Mântuitorul nostru, la un moment dat: “Iar Iisus a strigat și a zis: Cel ce crede în Mine, nu în Mine crede, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine. Și cel ce Mă vede pe Mine Îl vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Eu, Lumină am venit în lume, pentru ca tot cel ce crede în Mine să nu rămână în întuneric.” (Ioan 12,44-46)

Așadar, argumentul principal în favoarea pictării și cinstirii sfintelor icoane, îl constituie însăși **Întruparea Fiului lui Dumnezeu**. Dacă reprezentând aspectul uman al Dumnezeului întrupat, icoana nu ne-ar arăta decât realitatea istorică, în felul unei fotografii, ar însemna ca Biserica să-l vadă pe Hristos cu ochii mulțimii necredincioase din jurul Lui. Însă potrivit comentariului Sf. Simeon Noul Teolog, cuvintele lui Hristos: “Cine M-a văzut pe Mine, pe Tatăl L-a văzut” (Ioan 14,9), nu se adresau decât aceluia care, privindu-l pe omul Iisus, Îi contemplant deopotrivă Dumnezeirea. Sfinții Părinți spun că, Dumnezeu S-a făcut om ca pe om să-l îndumnezeiască.

Existența și cinstirea icoanei lui Hristos implică rolul Maicii Domnului, al cărei consimțământ – “Fie mie după cuvântul tău” (Luca 1,38), rostit Sfântului Arhanghel Gavriil, la Buna Vestire, a fost condiția indispensabilă Întrupării, singura care a făcut cu putință ca Dumnezeu să devină reprezentabil. (L. Uspensky, *Teologia icoanei*, Ed. Anastasia, p.105)

Celor care susțin că cinstirea sfintelor icoane ar fi o încălcare a poruncii a doua din Decalog “Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujești...”, le putem aminti că poporul evreu a fost oprit să facă vreo reprezentare a lui Dumnezeu, din cauza înclinării sale frecvente spre idolatrie, datorită influențelor la care a fost supus de-a lungul istoriei, fiind sub dominația unor popoare politeiste, în robie egipteană, babiloniană, asiriană, dar mai ales pentru faptul că, până atunci, *Fiul lui Dumnezeu nu luase chip omenesc, adică nu Se întrupase*. Totuși, chiar și în Vechiul Testament, Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să alcătuiască *chipuri de heruvimi*, care vor străjui *Chivotul Legii* și catapeteasma Cortului Mărturie, necesare desfășurării cultului divin (cf. *Ieșirea* 25, 18-22; 36, 5; 37, 7-9).

Iată de ce icoana nu este chip cioplit (Ieșire 20, 4), căci nu este asemănare nici a celor ce sunt în cer – sus, soare, luna, stele nici a celor ce sunt pe pământ – jos, ci chip (*eikon*) al *Însuși Făcătorului*, “Că n-a defăimat nici n-a lepădat ruga săracului, nici n-a întors fața Lui de la mine și când am strigat către Dânsul m-a auzit” (Psalm 21, 27-28).

A refuza posibilitatea reprezentării lui Dumnezeu în icoane înseamnă a tăgădui întruparea lui Dumnezeu. Icoana nu este altceva decât o teologie în culori. (*Savatie Bastovoi, Idol sau icoana?, Ed. Marineasa, Timisoara, 2000*).

Ceea ce scrisul prezintă cititorilor, imaginea prezintă celor neînvațați care o privesc, căci în ea și cei ignoranți văd ce ar trebui să urmeze;” (*Epistola către Episcopul Serenus din Marsilia, NPNF 2, Vol. XII, p. 53*).

“Icoana nu exprimă o fantezie a oamenilor, ci fidelitatea față de memoria unei fizionomii originale”, spunea PS Varsanufie Prahoveanul.

Iar Sfântul Teodor Studitul ne lămurește mai bine: “Reprezentarea lui Hristos nu stă în imitarea unui om stricăcios, ci în asemănarea cu omul nesticăcios, fiindcă El nu este un om oarecare, ci Dumnezeu făcut OM.”

Scopul icoanei nu este acela de a provoca și nici de a exalta în noi un sentiment uman natural. Scopul ei este de a ne orienta către transfigurarea tuturor sentimentelor, dar și a inteligenței și a celorlalte aspecte ale naturii noastre, dezagolindu-le de orice exaltare care nu ar putea fi decât nesănătoasă și stricătoare.

Lumea pe care o vedem în icoane nu seamănă deci cu banalitatea cotidiană. Lumina divină pătrunde pretutindeni și de aceea, personajele sau obiectivele nu sunt luminate dintr-o parte sau alta, de către o sursă de lumină; ele nu proiectează umbre, fiindcă așa ceva nu există în Împărăția lui Dumnezeu, unde toate se scaldă de lumină. (L. Uspensky, *Teologia icoanei*, Ed. Anastasia, p.124,130)

Oare ce ne mai transmit icoanele?

Este simplu. Ele ne mai vorbesc și despre oamenii care au reușit să se elibereze de cele mai urâte patimi și păcate, lucrând la dobândirea virtuților și desăvârșirea duhovnicească. Aceasta este particularitatea icoanei: ea proclamă faptul că viața noastră duhovnicească are consecințe și asupra trupului. Icoana dezvăluie frumusețea sfântă izvorâtă din Duhul Sfânt, asemănarea divină dobândită de om.

De când ne naștem și până trecem în veșnicie icoanele ne sunt repere, călăuze luminoase și tăcute pe drumul spre veșnicie. Tot creștinul ortodox este încă demult încredințat de ajutorul și de harul lor. Iată de ce împodobim bisericile și chiar casele noastre cu imagini sfinte, primim la Botez o cruciuliță și icoana sfântului ocrotitor, mai apoi, așezați în fața Sfântului Altar la cununie, primim în dar icoana sfântului ocrotitor al căsniciei noastre, care ne va fi sfetnic blând în momentele grele.

Icoanele sunt chemarea permanentă la rugăciune și o formă liturgică de mărturisire a adevărului că Fiul lui Dumnezeu Cel Nevăzut S-a făcut văzut; Cel Veșnic S-a făcut om muritor pentru ca trecând prin moarte și Înviere să ne dăruiască nouă viața veșnică.

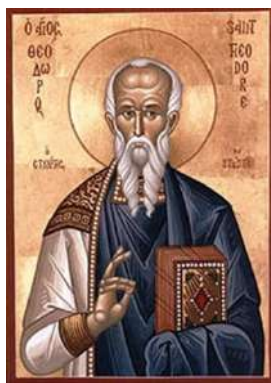
În fața sfințelor icoane, atitudinea firească este cea de smerită pocăință pentru păcate și de mulțumire pentru toate binefacerile primite de la Dumnezeu, pentru darul vieții pământești și al chemării la mântuire sau la viața cerească veșnică.

Cu prilejul împlinirii a 1230 ani de la Sinodul al VII-lea Ecumenic (787), când icoana a fost repusă la loc de cinste, după prigoana iconoclasmului, Biserica Ortodoxă Română a declarat anul 2017, ca "*An omagial al sfințelor icoane, al iconarilor și al pictorilor bisericești*". Lor li se arată recunoștință pentru moștenirea lăsată, deoarece prin credință și talent au realizat adevărate comori, dintre care unele au devenit mai târziu făcătoare de minuni. Totodată, a fost proclamat anul 2017 și "*Anul comemorativ Justinian Patriarhul și al apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului*".

Astfel, figurile emblematice ale anului omagial al sfințelor icoane, al iconarilor și al pictorilor bisericești sunt: Sfântul Apostol și Evanghelist Luca, Sfântul Ioan Damaschin și Sfântul Teodor Studitul. Sf. Ap. Luca a studiat filozofia, medicina și arta, el este considerat a fi fondatorul iconografiei creștine, primul care a pictat icoana Maicii Domnului Povățuitoarea sau „Arătătoarea drumului” - gr. Hodigitria, dar și icoane ale Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Sfântul Ioan Damaschin (676- 4 decembrie 749), considerat ultimul părinte bisericesc, în ordine cronologică. Unul din cei mai importanți gânditori ai Bizanțului, de origine aramaică-siriană. Spirit enciclopedic, a încercat să realizeze o sinteză de vaste proporții, a întregii cunoașteri a epocii sale, în spirit creștin, proiectul său fiind comparabil, prin proporții, cu cel aristotelic. Are o operă bogată și variată. Conține tratate filosofice, dogmatice, polemice, exegetice, morale, ascetice, omiletice și imnologie. Sfântul Teodor Studitul (759-826) a fost un strălucit iconograf, teolog ortodox și stareț al Mănăstirii Sfântului Ioan Botezătorul de la Studion, în marginea orașului Constantinopol.

Sf. Ioan Damaschinul

Sf. Teodor Studitul

Sf. Damaschin

Sfântul Apostol și Evanghelist Luca